

דבריו ראש הממשלה הפוסחה והנודאן, יד מרדכי

17.9.1968

(פגרת)

יד מרדכי והיד להפגחת הקרבות שאנו חונכים כאן
היום הן בגור יד ליד מושטו: גבורה בגבורה נבכה.

לא אחת אנו נזמקים, על-פי-רוב מפי זרים אבל
לפעמים גם מפי יהודים, על גס הגבורה שניגלתה בעם ישראל
כארצו. האמת ההיסטורית מורכבת יותר. לא חדשה עימנו
הגבורה ולא חדשה עימנו כל אהן התכונות המציינות עם
החזיר להונן עפר מולדתו. תבוא התיים בקלה הם שחעלימו
את התכונות האלה, את גבורת ישראל, מעיני השלם ומעיני
עצמו. אבל אפילו כך, כול אימת שניתנה הזדמנות יבוא
הגבורה הזאת לאור העולם, אם בדימותה המפגחת, בדימות
קידוש השם, ואם בדימותה האקטיבית כשעה מפנה והכרעה
גדירה, במלחמות חופשי של עמים זרים ובמלחמות אשכנז אסא
אשכנז אסא תקווה של השלם בולו.

מלחמת חייו של עם ישראל ומלחמת העולם כולו בשלטון הרשע
התלכדו במרד השואה. זרק אחרי האיום מכל פרקי ההיסטוריה
שלנו, באו מלחמות השיחורור והקוממיות ועדיין שרשרת הגבורה
נמשכת.

אנו נוהגים לדבר על מערכות שונות שעמדנו בהן ואולי
יהיה עוד עלינו לשוב ולעמוד בהן. לפעמים אני תוהה, אם לא
יקבע ההיסטוריון של העתיד כי מלחמת הקוממיות של עם ישראל
נמשכה בהפסקות כל השנים הללו. יש שלבים למערכה אבל זוהי
מערכה אחת. עתה זכה קיבוץ יד מרדכי וצה"ל הרוחק מעליו
את הספר. אבל עודנו, כולנו, עם ההי חיי ספר.

עדיין העם הזה, שנתקבץ מתפוצותיו בצרף באש

ומתחשל אל סוף החובה.

בעצם הימים הללו יד מרדכי^{היא} מנסה להגיע אל מרכז

האוכלוסיים, בישובים ובערים, וחוזר החנית מנסה אל עמק

בית-שאן.

אין אש האויב מבדלת בין וותיקים לבין חדשים

סקרוב באו.

ובדרום - שלים מצויים לא למדו כנראה דבר, ושם

שכח הכל.

מעולם לא היינו ששים אלי קרב, גם כיום אין

אצבענו נחמזת ללהוץ על ההדק, אבל אם שוב יביאו שכנינו

את המלחמה על עצמם ועלינו, ילמדו מחדש, עד מחרת, שכווננו

איתנו, והוא גבר.

מבשרת ישראל טבא ומתקוות הנועת התהייה

הצעירה שלה - נשוב לשאב כוח.

העם יזכור את קורבנותיו ואה נצחונותיו, ויסבן

צעדיו למאבקים של מנו.